

2008:6

**Interpellation av Jan Valeskog (s) om formen för
införande av skriftliga omdömen under de första
skolåren i Stockholm**

Dnr 322-402/2008

Enligt den departementspromemoria som idag finns tillgänglig om individuell utvecklingsplan med skriftliga omdömen så skiljer sig de nya reglerna endast marginellt men ändå på en mycket viktig punkt mot tidigare regler. I likhet med det som förevarit på Stockholms skolor och som tidigare gällde enligt grundskoleförordningen skall läraren i samband med utvecklingssamtal skriftligt sammanfatta vilka insatser som behövs för att eleven skall nå målen. De flesta föräldrar med barn i skolor i Stockholm har kunnat se att detta oftast har fungerat utmärkt, inte minst för skolbarnen i de lägsta åldrarna. På skolorna har barnen och föräldrarna fått vet på vilka områden som det går bra och i vilka ämnen som behöver utvecklas, hur och med vilka insatser som krävs för att barnet ska nå målen. Det nya förslaget innebär samma sak, dock med en något annan formulering.

Den stora skillnaden gäller att rektorerna på sin skola även för bland annat så små barn som 7-10 år kan införa betygsliknande omdömen. Även om dessa inte skall vara formaliserade och standardiserade i ett nationellt system så kommer betyg från 1-5, underkänt till mycket väl godkänt, eller motsvarande, komma att införas för dessa mycket små barn på många skolor.

Frågan är då hur borgarrådet anser att systemet bör se ut i Stockholm, även om det enligt promemorian är rektorerna och skolorna själva som skall få avgöra detta. Att ge barn som är mycket små och som kämpar både med att lära sig läsa, räkna och att fungera bra i en stor grupp barn, underkänt eller sämsta möjliga betyg strider mot grundläggande barnpsykologi. Alla föräldrar som har barn vet hur viktigt det är att ge barn positiv kritik och alltid försöka tala om för dem hur och vad de skall göra och inte ge dem kraftig negativ kritik, tex säga eller skriva att barnet är underkänt och därmed att man är sämst. Om detta är i princip alla pedagoger överens.

Skolministern Jan Björklund försvarade förslaget genom att säga att ”det är föräldrarna som skall få betygen för kännedom, inte barnen”. Det visar att han lite har förstått hur ett sådant system fungerar. Barnen kommer självklart redan efter första klass vilja få sina betyg för att jämföra, även räkna medelbetyg och annat. Barn som behöver uppmuntran i en känslig ålder riskerar istället få en negativ känsla för skolarbetet och försämrat självförtroende. Särskilt allvarligt blir det med de många barn som har olika bokstavsdiagnoser och som är särskilt känsliga. Ett skriftligt betygssystem med olika angivna siffer- eller bokstavs nivåer kommer att vara direkt kontraproduktivt för deras skolarbete.

Det är detta betygssystem för små barn som enligt skolministern skiljer en flumskola från en icke flumskola. Skolministerns skolpolitiska förebild är omvittnat den militära utbildningen som enligt honom har lyckats så bra med så många elever.

Mina frågor till ansvarigt borgarråd är följande:

1. Kommer borgarrådet att rekommendera eller ha en åsikt om skolorna i Stockholm bör införa ett betygssystem för de små barnen med en nivå som också i praktiken innebär nivån ”underkänt”?
2. Anser borgarrådet på samma sätt att uppförandebetyg med godkänd respektive icke-godkänt bör införas?
3. Ser borgarrådet några problem med skriftliga betyg i olika nivåer? För till exempel de många barn som har bokstavsdiagnoser?
4. Varför räcker inte de skriftliga utvecklingsplaner och nära dialogen med föräldrar/barn som finns idag, när nu experterna på området också framhåller detta som den bästa pedagogiken för små barn?
5. Anser borgarrådet att man bör följa de råd som lärare och utbildade pedagoger har på detta område eller bör man istället hitta inspiration från annat håll, till exempel den militära utbildningen?

Stockholm den 11 februari 2008

Jan Valeskog